Автори і власники ліцензій повинні знати свої права і можливості і
тися порушувати питання про притягнення до відповідальнос
ушників авторського права. Якщо автору відомі факти порушення йо
а на твір, він повинен звернутися до суду. Треба пам'ятати, ц
орське право охороняє не тільки цивільне законодавство, а
міністративне та кримінальне законодавство.

Отже, ринок продукції, так або інакше пов'язаної з питаннями захист
орського права, є однією з значних частин ринку. Тому усі суб'єкт
орського права і суміжних прав мають докладати максимум зусиль, щс
ринок функціонував цивілізовано.

ОСОБЛИВОСТІ ЛІКВІДАЦІЙНОЇ ПРОЦЕДУРИ У СПРАВІ ПРО НЕСПРОМОЖНІСТЬ

рсва Валентина Петрівна,
ндидат юридичних наук, доцент кафедри господарського права і процес
ридичного інституту Національного авіаційного університету

Розглядаючи поняття «ліквідація» та «ліквідаційна процедура», дл
бічного розуміння їх значення у справах про неспроможність, вважаєм
доцільне розглянути передумови (підстави) застосування судо
відаційної процедури до суб'єкта господарювання. Єдиною і виключно
редумовою застосування до боржника ліквідаційної процедури у справа
о неспроможність є визнання його банкрутом. Як зазначає Вечірко І.О.
знання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури
кмопов'язаними приписами суду, які не можуть існувати окремо [1, с.63]
ьому контексті необхідно з'ясувати, які ж існують передумови (підстави
визнання боржника банкрутом. Закон не містить чіткого переліку таки
став. Частина 4 ст. 205 ГК України містить загальне положення про те
у разі неспроможності суб'єкта господарювання через недостатність
го майна задовольнити вимоги кредиторів він може бути оголошений за
шенням суду банкрутом.

Аналіз Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника
визнання його банкрутом» дає можливість виділити передумови
стави) для визнання боржника банкрутом у ст.ст. ч. 5 ст. 18, ч. 6 ст. 18, ч.
ст. 19, частин 5, 6, 11 ст. 21, ч. 6 ст. 42, ч. 6 ст. 43, частин 1, 8 ст. 50, ч. 2
52, ч. 4 ст. 48.

Цей перелік не є вичерпним. Крім вищенаведених підстав визнання
ржника банкрутом законодавством України визначаються також інші
стави, які стосуються окремих категорій суб'єктів господарської
льності (наприклад, банків). Тим не менш, доцільним, на наш погляд, є
кріплення в Законі чіткого переліку підстав (за аналогією з
шенаведеним переліком) визнання боржника банкрутом із зазначенням
го, що такий перелік не є вичерпним, оскільки в законодавстві України
стяться інші підстави визнання банкрутами боржників, які стосуються
кремих категорій суб'єктів господарювання.

Як вже було зазначено, наслідком визнання боржника банкрутом є
стосування до нього ліквідаційної процедури. При цьому важливим є те,
о в контексті законодавства про неспроможність терміни «ліквідаційна
роцедура» і «ліквідація» використовуються як тотожні. В ст. 1 Закону
квідація визначається як припинення діяльності суб'єкта підприємницької
яльності, визнаного господарським судом банкрутом, з метою задоволення
знаних судом вимог кредиторів [3]. При цьому Закон не містить
значення поняття «ліквідаційна процедура». Аналіз Розділу III цього
акону, який має назву «Ліквідаційна процедура», дає підстави вважати, що,
о суті, єдина відмінність між поняттями «ліквідація» та «ліквідаційна
роцедура» полягає в тому, що ліквідація – це безпосередньо припинення
яльності суб'єкта господарювання, а ліквідаційна процедура – це
укупність заходів, спрямованих на ліквідацію з метою здійснення заходів
одо задоволення визнаних судом вимог кредиторів. Але на наш погляд,

відмінність все ж таки існує: ліквідація є останнім етапом, части
наслідком ліквідаційної процедури. В той же час ліквідаційна процеду
обов'язково повинна закінчуватись ліквідацією банкрута: наприклад,
після повного задоволення всіх вимог кредиторів у суб'єкта господар
діяльності залишилося майно та/або кошти, достатні для продов
здійснення господарської діяльності – такий суб'єкт не підлягає примус
ліквідації, якщо це не суперечить вимогам законодавства.

Можна зробити висновок, що поняття «ліквідаційна процедура» є
ширшим і охоплює собою поняття «ліквідація». В свою чергу, ліквіда
останнім етапом, частиною, наслідком ліквідаційної процедури.

Список використаних джерел:

1. Вечірко І.О. Основні стадії провадження у справі про банкрутство: особливості класифік
/ І. О. Вечірко // Вісник господарського судочинства. – 2009. – № 3. – С. 58-67.

ПРИНЦИП ПРІОРИТЕТУ ПИТНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ ПЕР ІНШИМИ ВИДАМИ СПЕЦІАЛЬНОГО ВОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНІ

Євстігнєєв Андрій Сергійович,
кандидат юридичних наук, асистент кафедри трудового, земельн
екологічного права юридичного факультету Київського націона
університету імені Тараса Шевченка

Однією з життєво необхідною умов здорового життя людин
використання нею безпечної для життя і здоров'я питної води. Вода не
тамує спрагу, а й дає необхідні мікроелементи, неорганічні с
органічні речовини. В той же час вода є джерелом надходження в орг
всього спектру забруднень, а кількість забруднюючих домішок
Дніпра, за даними Інституту колоїдної хімії та хімії води, сягає 500 [1]

Незадовільним є стан питного водопостачання в Україні і за
Держкомводгоспу, згідно із якими більше 70% проб, відібраних
районах питних водозаборів, за одним або більше показників не відпо
вимогам санітарних правил і норм для водойм, що використовуються
централізованого водопостачання, більшість водоканалів експлуат
морально застарілі станції водоочищення, а частина з них не
необхідних станцій знезалізнення. Ситуація ускладнюється незадо
станом водопровідних мереж та подачею води за графіком, коли
пошкодження труб та інші фактори вода в окремих випадках надх
до споживача навіть гіршої якості, ніж на виході з очисних спору
джерелі [2].

Питання покращення якості води, яка споживається насе
визнано Верховною Радою України пріоритетним завданням
довкілля та раціонального використання природних ресурсів [3].

Кабінетом Міністрів України в числі основних завдань націо
екологічної політики визначено приведення якості питної
відповідність з європейськими стандартами [4].

Більш того, в Україні прийнято та діє спеціальний нормативно-пр
акт у досліджуваній сфері – Закон України «Про питну воду та
водопостачання» [5] (далі – Закон), яким зроблено спробу вс
правові, економічні та організаційні засади функціонування
питного водопостачання, спрямовані на гарантоване забез
населення якісною та безпечною для здоров'я людини питною
також закладено законодавчу основу системи відповідного норм
масиву включно із підзаконними актами та нормативно-тех
документами і проголошено принцип пріоритетності
водопостачання.

Слід зазначити, що наявність безпечної для життя і здоров'я
питної води є невід'ємною умовою дотримання і реалізації конст
закріпленого суб'єктивного на безпечне для вказаних благ довкі
вода є складовою останнього.